

prima instanță: S. Bucur
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

dosarul nr. 2ra-2455/16

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Donțov

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Donțov împotriva Eugeniei Spoială cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Maria Donțov și menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 05 ianuarie 2016

constată:

La 08 august 2015 Maria Donțov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Spoială cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că locuiește în or. Florești, str. Dacia 16 ap. 1, iar Eugenia Spoială este vecina ei și locuiește în același oraș, pe str. Dacia 16 ap. 4. De la finele anului 2012, ultima a început efectuarea unei construcții cu două nivele, construcția având ca suport unul din pereții care delimitează apartamentul ei de construcția Eugeniei Spoială. Până la momentul actual din anumite motive Eugenia Spoială nu a finisat construcția începută și astfel, construcția nefinisată creează prejudicii esențiale pentru apartamentul ei și anume prin faptul că din cauza neinstalării ulucelor de captare a apelor în urma ploilor și topirii zăpezilor, peretele din apartamentul reclamantei din partea construcției pârâtei și tavanul din odaia respectivă s-au deteriorat, ca rezultat al scurgerii de apă de pe acoperișul construcției ce aparține pârâtei. Acest fapt a fost constatat prin actul de constatare din 24 aprilie 2014 efectuat de Primăria or. Florești și prin verificarea în teren a circumstanțelor respective de către reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții.

Indică că a solicitat pârâtei să înlătore factorii care duc la deteriorarea apartamentului său și să-i compenseze prejudiciul cauzat, însă des pârâta a promis că va îndeplini cerințele, aceste promisiuni au rămas neîndeplinite.

Explică că a fost nevoită singură să înlătore prejudiciul cauzat de Eugenia Spoială, lucrările de reparații fiind efectuate de către SRL „Flerixon”, astfel suportând cheltuieli în sumă totală de 20 157 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 11 lit. b), g), 14, 316, 391 alin. (4), 1938, 1413 Cod civil, art. 5, 7, 33, 167, 168 CPC.

Solicită repararea prejudiciului material în sumă de 20 157 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 ianuarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 mai 2016 a fost respins apelul declarat de Maria Donțov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 august 2016 Maria Donțov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată.

Explică că atât instanța de apel cât și prima instanță au aplicat eronat legea, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Invocă că circumstanțele de fapt constatate de instanțele inferioare nu au fost contestate, acestea fiind confirmate prin probele anexate la materialele cauzei și anume prin imaginile foto și actul de constatare din 24 aprilie 2014.

Relevă că nu este de acord cu concluzia instanței de judecată că actul de constatare, întocmit de reprezentanții Primăriei Florești, din 24 aprilie 2014 și devizul lucrărilor de reparație efectuat de SRL „Flerixon” nu sunt suficiente pentru a proba legătura causală între deteriorarea produsă la Maria Donțov și scurgerea apei de pe construcția nefinalizată a Eugeniei Spoială și că întru probarea acesteia ar fi fost necesar un raport tehnico-științific în construcții.

Consideră că actul de constatare din 24 aprilie 2014 confirmă în mod cert situația că odaia în care a căzut tavanul a fost inundată prin tavan de la construcția nefinisată de către intimată, iar concluzia expusă în act, referitor la cauza inundației, nu a fost combătută de membrii comisiei, fiind acceptată în mod tacit de către ultimii.

Precizează că din componența comisiei din 24 aprilie 2014 a făcut parte și arhitectorul or. Florești, care la fel nu a obiectat concluzia cu privire la cauza inundației produse în apartamentul său și în aceste circumstanțe consideră că nu era necesară o altă constatare tehnico-științifică.

Menționează că devizul local de cheltuieli prezentat confirmă cu certitudine circumstanțele legate de cheltuielile suportate de ea în legătură cu înlăturarea deteriorărilor produse în apartamentul său și că aceste cheltuieli sunt unele reale, deoarece a fost prezentat cecul lucrărilor achitate.

Reinterează că concluziile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate, fiind dată o apreciere eronată a circumstanțelor pricinii, fără a se lua în considerație prevederile art. 1398, 1413 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 iunie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 90) și recepționată de către reprezentantul recurenteii la data de 04 iulie 2016, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d 93).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 mai 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Donțov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Maria Donțov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maria Donțov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Maria Donțov se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu